

"KELEIVIS"
PAR KILVIŠIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIFRASTIŲ, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.
KAINA METAMS:
Amerikoje ... \$1.50
Kitose šalyse (užnebežiuose) ... 1.75
PUSEI METU:
Amerikoje ... 75c.
Kitose šalyse ... \$1.00
Kreipiantis su kokiais nors reikalais
"KELEIVIS" reaguoja arba užsimoka
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.



"KELEIVIS"
LITHUANIAN WEEKLY
— published by —
J. G. GEGUŽIS & CO.
every Thursday in BOSTON, MASS.
Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.
The best Advertising Medium. Executes
all kinds of Job and Book Printing.
Translating and Printing in all Mo-
dern Languages.
All Communications should be addressed:
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 1

Boston, Mass., 6 Sausio | January | 1910 m.

Metas VI

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1879.

VISOKIOS ŽINIOS IŠ RUSIJOS.

Suokalbė ant caro gyvas- ties.

Moskva. — Slaptoji policija čia susekė ant caro gyvas- ties suokalbį. Mat šiomis dienomis caras su savo patia ketino važiuoti į Maskvą: su- noję apie tai anarhistai su- rengė suokalbį. Ant Boskano- vo gatvės vienam sklepe atra- sta užtaisyta bombas ir su- imta 4 vyrai ir 2 moterys.

Slaptoji policija saugoja tuos namus nuo kelių savai- čių. Kaip Peterburge tapo užmuštas prieš Kalėdas pul- kininkas Karpov, policija pradėjo daryti kratas ir suse- kė, kad Maskvoj anarhistai ketina ant Kursko stoties mesti bombas, kada atvažiuos tenai caras. Apie tai prane- ta Maskvos policijai ir toji surado anarhistų lizdą.

Bet ar tai tikrai anar- histai, da tikrai nežinoma. Gali but, kad pati policija padėjo bom- bas pas savo šnipus ir paleido paskalą, kad susekė suokalbį, kad tuomi duoti sau progą daryti kratas Maskvoj, kas prieš caro atvažiavimą labai reikalinga. Juk pulkininkas Karpovą irgi pati policija už- mušė, kad tik būtų ant ko pa- siremti darant kratas. Mas- kovj dabar krečiami netik privatiski namai, bet kreči- mi ir ant geležinkelio stočių visi pasazieriai iš kitur atvy- kę.

Laisvės priešas Karpovo vietoje.

Peterburgas, 27 gruodžio. — Pulkininkas von Katten, kuris iki šiol buvo Maskvos slaptosios policijos viršininku, liko paskirtas į Peterbur- gą vieton pulkininko Karpovo, kuris 22 d. gruodžio s. m. žuvo nuo bombos.

Katten yra galabines jau kelis metus revoliucionierius Maskvoje. Ant jo gyvasties jau daryta keletą pasikėsi- nių.

Duma priešinga kariš- kiams laivams.

Peterburgas, gruodžio 27 d. — Dumos šalies apginimui komisija įnešė užmanymą, kad padidinti kariškųjų laivų, bet didžiūna atstovų grie- štai užprotestavo prieš tai.

Tolstojus serga.

Moskva, gruodžio 27 d. — Grapas L. Tolstojus ir vėl sunkiai apsirgo. Partraukta daktarus iš Tulos ir Maskvos. Senelis turi aukšto laipsnio šiltinę ir daktarai abejoja, kad galės pasveikti.

Čaikovskis prieš teisną.

Peterburgas. — Kraujuota valdžios ranka pakilo ant gal- vų Mikalojaus Čaikovskio ir Katarinos Breškovskienės, kurie dveji metai jau kalėja Petro-Pavlo tvirtovė už su- rengimą suokalbį ant didžio- jo kunigaikščio Pobiedonos- cevo ir „švenčiausiojo“ sino- do prokuratoriaus gyvasties.

Apskundimo aktas užima penkis puslapius. Abudu tei- samieji yra jau žilagalviai seneliai ir baisiai sumenkę nuo ilgo kalėjimo. Juos kal- tina už tai, kad dalyvavo re- voliucionierių susirinkime, kur išduota keliems caro tar- nam mirties ištarmė. Čaikovs- kis yra vienas iš seniausių Rusijos revoliucionierių ir pagarsėjęs jau visam pasaui savo veiklumu. Jis ilgai gyveno Anglijoje ir dirbo te- ai revoliucijos labui kaip raštininkas. Buvo atsilankęs Amerikoje ir čia vedė agitaci- ją prieš caro barbariškumą ir tūkro revoliucijai aukas, to- tel jam grėsia jei ne mirtis, tai amžina katonga.

Is New Yorko ir kitų mies- tų nuo pažymesnių ukėšų nu- siųsta Stolypinui peticija ap- ginimui abiejų revoliucionie- rių.

Karės nebus.
Peterburgo telegrafo agen- tūra praneša, kad pasklides gandas, buk tarp Rusijos ir Japonijos pradeda kvepeti ka- rė, yra be jokių pamatų. Tarp tų dviejų viešpatysčių yra padaryta sutartis pagal tarptautiskų tiesių ir ji negali būti taip greit lengvai sulau- kyta, jeigu kuri nors pusė ir norėtų karės, bet to nenori nė Rusija nė Japonija, abidvi- alys stengiasi viską išristi ramiu ir draugišku keliu.

Bijo sukilimo.

Valdžia kasdien vis laukia suomų sukilimo. Ji daro vis didesnius ir didesnius prisi- rengimus sutikti tą sukilimą. Dabar apstatyti visi geleži- keliai kariūmene ir kontro- liuojama visi judėjimai. Pas- taruoju laiku pradėjo užimti ir nustus. Visur pilna kariū- menės ir stovi gatavi kariški laivai. Išduota slaptas pris- aikymas, kad laike sukilimo bombarduoti miestus. Hel- singforso nuste uždrausta pa- salinėms ypatoms prisartiinti prie laivų. Už peržengimą to įsakymo kariūviams prisaky- ta šaudyti.

Is priezasties tokio įsakymo žmonės baisiai trūkso. Gatvė- mis dieną ir naktį vaikščioja buriai kariūvių.

Kencia kaltas ir nekaltas.
Kurskas. — Turtingas pirk- tys Ovsianikov, norėdamas persitikrinti ką socialistai savo raštuse rašo, nusipirko slaptai keletą knygų ir pasi- taikė priešvaldiško turinio. Tuom tarpu policija atėjo krešti ir radus tas knygas palaikė Ovsianikovą už so- cialistą ir suėmė. Dabar sėdi nabagas kalėjime.

I kalėjimą važiuoja kaip ant apusko.

Samara. — I miestą atva- ziavo 140 kaimiečių atsėdėti 8 mėnesius kalėjime, kuriuo- mi tapo nubausti už sugriovi- mą vieno dvaro. Kaimiečiai važiuoja visi kartu, kaip ant apusko, prisidėję mašius maisto, pagalvius ir indus.

Užpuolimas ant viso kaimo

Ant kaimo Brody, Permos gub., užpuolė nakties laiku gauja ginklutojų plėšikų. Nuo šunų lojimo sukilo visi žmo- nės ir prasidėjo kova. Tapo už- mušti du kaimiečiai ir vienas uredninkas. Iš plėšikų suim- ta 11 žmonių.

Darbininkus turi gydyt fabrikantai.

Dumos darbo komisija nu- tarė, kad reikia išleisti abelau įstatymą, sulgy kurio sergan- ti ir sužeisti darbininkai turi but gydomi ant fabrikantų rokundos.

Nesvarūs kariūmenės dar- bai.

Charbinas, Mandziurija. — Butrys caro kariūvių sugavo čia 50 metų senelę ir sužagi- no ją. Apie 20 kariūvių įvel- ty į tai nesvarų darbą, suareš- tuota.

Darbininkai stato savo fa- brika.

Varšava. — Vienoj iš viet- nių tabako fabriku įvesta naujas mašinas, kurios užėmė šimto darbininkų vietas. Dar- bininkai netekė darbo surin- ko 10,000 rub. ir organizuoja Varšavoj pirmutinę koopera- tiviską tabako fabriką. Akci- jos pilsuoda labai greitai. Neuzilgo fabrika pradės dirbti.

Sachas mato stebuklus.

Odesa. — Buves Persijos Sachas, kuris čia gyvena po caro globa, negali atsistebėti stebuklais, kuriuos pirmą sy- kį išvydo civilizuotam pasaui- lyje. Jis vaikščioja kiauras dienas ir kiekvienas dalykas daro ant jo neapsakomą įspu- dį.

Prieš atvažiavimą Rusijon jis da nebuvo regėjęs geleži- kelio, garlaivio nė spausdi- nančios mašinos. Jis niekad nebuvo važiuavęs elektrokaru. Sanitariškos įstaigos jam vi- sai buvo nežinomos, o didžiau- sį ant jo įspudį daro tas, kad merginos vaikščioja su trum- pais andarokais ir neapdeng- tais veidais.

Daugiausiai už viską jam patinka laikraščiai. Jis vaikš- čioja gatvėmis ir perka kiek- vieną laikraštį ir samdo ver- teją, kuris jam išaiškina kiekvieną straipsnelį. Jis taip i tai įsimylėjo, kad pasisa- mde mokytoją ir mokinasi ru- siškos kalbos, kad galėtų pats skaityti

5 bombos kaldroje.

Batumas, Kaukazar. — Zandaras pamatė ant stoties nužiurimą žmogų ir sulaukęs pradėjo kratyti. Pasirodė, kad tas žmogus vežė į kaldrą su- vyniojęs 5 bombas, pusėtinai priešvaldiškos literatūros ir sprogstančios medegos. Bom- bos buvo visos užtaisytos kaip tik mest. Suimtas pasisakė, kad esąs apsaugos jeffreite- rium. Gagarisvili vardu. Teip gi prisipažino, kad bombos buvo poskirtos užpuolimui ant vezančių pinigų pačtos.

Miliukovą ir Rodičevą ap- sėdo „piktieji“

Saratovo „tikrieji rusai“ atrado, kad profesorius Miliu- kovą ir Rodičevą, kurie pri- guli prie kadetų partijos, ap- sėdo „piktieji dvasia“.

ŽINIOS IŠ VISUR.

Teismas Vatikane.

Rymas, gruodžio 4 d. — Sausio mėnesį Vatikane bus nagrinėjama byla kunigaikš- čio Rospigliosi, kuris yra kal- tinamas už peržengimą bažny- čios įstatymų.

Viena amerikonė, persiskyr- rusi su savo vyru, nuvažiuo- Italion ir susipažino su ku- nigaikščiu Rospigliosi, ku- riam bemať atidavė ir šir- dį. Budami būdu katalikais kreipėsi pas popiežių prašy- dami palaiminimo ir šliubo. Popiežius, žinodamas, kad jaunoji vedus ir turi A- merikoj du kūdikiu, nepripa- žino jos persiskyrimo su pi- rmuoju vyru už legaliską ir šliubo nedavė. Jie neatkrei- pė į tai atidos ir apsivedė be bažnyčios šliubo.

Anglijos „piliorus“ atsi- sako veikti.

Londonas. — Sir George H. Lewis garsiausias šių lai- kų advokatas, kuris paskuti- nįjį praėjusio šimtmečio pu- sės dalyvaudavo visuose svar- besniuose valstybės dalykuo- se, nuo Naujų Metų atsisakė darbuotis. George Lewis dau- giausiai už visus yra apsipa- žinęs su Anglijos reikalais ir abelnai buvo vadinamas an- gliškos draugijos stulpu.

Amerikonas užmušė žmo- gų.

Paryžius. — John Hynde, pažymus amerikonas, važiuo- damas iš Monte Carlo suvaži- nėjo negyvai 77 metų amžiaus žmogų. Vežėjas Dally tapo suimtas. Hynde siulė už jį pa- ranką, bet valdžia nepriima.

Patvirtina buvimą ant Marso kanaly.

Londonas, Sausio 4 d. — E. W. Maunders, perdetinis roja- liskos observatorijos praneša laikraščiams, kad jo abejonė kaslink marso kanalų buvo klaidinga. Jis aiškina, kad jis nenorėjęs tikėti, kad ten gali but kanalai žmonių ran- komis iskasti, bet jis pats il- gą laiką tyrinėjęs ir priėjęs prie persitikrinimo, kad tie, kurie tvirtino, jog ant marso kanalai yra, tvirtino teisin- gai.

\$40 000,000 už dailės iš- darbius.

Paryžius. — Praeituoše 1909 metuos iš Europos į Su- vienytas Valstijas išvežta dai- les išdarbių daug daugiau, negu kituo metųose. Iš viso Suv. Valst. užmokėjo Eu- ropai už tuos išdarbius 40 mi- lijonų dolerių.

Nori pinigų, bet ne širdies.

Londonas. — Tula Clara Libby, amerikonė, suarešta- vo nekį Francis Herbertą už pasavinimą jos pinigų. Teism. išaiškino, kad jie buvo susitarę apsigyventi. Mer- gina davė busiančiam savo vyru 100 svarų (500 dol.) numesti į banką. Kada ji pa- reikalavo knygutės, jis nega- lėjo jos duoti, nes neturėjo. Mergina užpykus suareštavo savo numylėtinį ir vestuvės paio.

Išspanija vėl pešasi su Mo- rokku.

Is Madrito praneša, kad nors tikėtasi su Morokko su- sitaikyti ramiu būdu, tačiau dalykai virsta kitaip. Morok- kiečiai, apsiginklavę geras ginklais, užpuolė ant Alhuce- nas ir kitų Ispanijos uostų. Ispanų artilerija atrėmė už- puolimą su dideliais nuosto- liais.

Sustiprinimui Ispanijos spēkų, išsiųsta daugiau ka- riūmenės.

Varnas varnui i aki nekerta.

Bruselė, Belgija. — Parla- mentas priėmė mirusiojo ka- raliaus bilas ir nutarė jas ap- mokėti iš valstybės izdo. Tos bilos siekia 3 milijonus ir 300 tūkstančių frankų. Socijali- stai buvo griežtai priešingi, kad privatiškas bilas mokėti visuomenės pinigais, bet ku- niginiai pranešė, kad tai da- neviskas, tokių bilų yra daug daugian ir jos visos reikia apmokėti. Bet ant to ne su- tiko nė pats Albertas, dabar- tinis karalius.

Kadangi parlamentas nuta- tarė apmokėti paduotas bilas, tai socialistai pareikalavo, kad surašyti visus karališko- jo dvaro rakandus, kai- po valstybės turta, už kurių sugadynimą ar prazudyma ka- ralius turėtų atsakyti, ir vien- kart inešė, kad būtų panai- kinta karalių dinastija, o pa- daryta republika. Bet kapi- talistai, kurių parlamente ran- dasi didesnė dalis, užprote- stavo. Mat varnas varnui i aki nekerta.

Žemės drebejimas.

Madritas, Ispanija. — Atėjo žinia, kad apielenkėj mieste- lio Viano smarkiai drebėjo žemė. Žuvo 28 žmonės ir daug sužeista. Žemės drebejimas pagimdė patvinį.

Paskendo laivas.

Hamburgas. — Vokiečių laivas „Capua“, kuris gruod-žio 1 ma diena išplaukė iš čia į Genuą, dingo be jokios žinios. Spėjama, kad jis nu- skendo.

\$100,000,000 paskolos Un- garams.

Berlynas. — „Vossische Zeitung“ praneša, kad Vokie- tijos bankas ketina duoti Un- garijai 100 milijonų dolerių paskolos. Ungarijai pinigai reikalingi sustiprinimui armi- jos.

Nepaprasta pagelba.

Tulon, Francuzija. — Ko- mendantas francuzų povan- dedinio laivo „Cicogne“ sutei- kė skęstančiam žuviniukų lai- vui nepaprastą pagelba. Lai- ke manevrų jis patėmyjo, kad ant jurių skęsta laivas. Jis prisakė tuojaus savo lai- vui pasinerti ir su visu grei- tumu plaukti katastrofos link ir prisijęs po apačią skęstančio laivo iškėlė jį vir- šun ir laikė tol, kol išsigelbė- jo visa įgula.

Ispanija vėl pešasi su Mo- rokku.

Is Madrito praneša, kad nors tikėtasi su Morokko su- sitaikyti ramiu būdu, tačiau dalykai virsta kitaip. Morok- kiečiai, apsiginklavę geras ginklais, užpuolė ant Alhuce- nas ir kitų Ispanijos uostų. Ispanų artilerija atrėmė už- puolimą su dideliais nuosto- liais.

Sustiprinimui Ispanijos spēkų, išsiųsta daugiau ka- riūmenės.

IŠ AMERIKOS.

Pasikores iš Chicagos atva- ziavo i New York'ą.

New York. — Iš Chicagos atėjo čia tavorinis trukas, ant kurio atrasta tarp dviejų va- gonų pasikorusi žmogų. Kaip liudyja atrasti pas jį laiška, jis vadinasi Kovacs Sandor- ungaras.

Sudraskė keturis darbi- ninkus.

Mineral Point, Wis. — Ke- turi darbininkai nuėjo atneš- ti kasyklon dinamitą. Bet teip neatsargiai jį ėmė, kad- tuojaus ekspliodavo. Iš darbi- ninkų atrasta tik suplėsytus drapanų skudurius ir kuno šmotelius.

Paminklai lenkų didvy- riams.

Kaip žinoma, Suvienujų Valstijų valdžia stato lenkų generolui K. Pulaskiui paminklą. Mat Pulaskis, pana- siai kaip ir Kosciuško, daly- vavo karė su Anglija ir tapo užmuštas prie Savannah 1779 metuose. Tad lenkai nutarė iš savo pusės pastatyti pa- minklą ir Kociuškai. Abudu paminklai bus pastatyti Wa- shington'e ir ateinančią va- sarą bus jau gatavi. Ant at- dīgimo tų paminklų lenkai rengiasi važiuoti iš visų Ame- rikos pakraščių.

Fanatizmo auka.

Rome, Pa. — Keturius sa- vaitės atgal, tulas J. W. Fip- pia pasakė savo šeimynai, kad Dievas jam liepė gavėti neimant nieko i burną, kol nepasakys, kad vėl gali va- lygt. Praėjo 24 dienos, o Fip- pia nieko neėmė i burną ir Dievas vis tylojo. Gruodžio 29 d. Fippia mirė badu.

Meilės tragedija.

Peru, Ind. — I Barecho vieš- butį pribuvo iš Indianapolis nekoksai Roy McKinney. I- jęsis i valgomąją salę jis prisi- artino prie tarnaitės Doros Chappel ir priglaudęs ją vie- na ranka prie savo krutinės, antra ranka išstraukė revol- verį ir šovė jai i kairiajį šoną. Dora krito negyva. McKin- ney pridėjo revolverio vamz- dį sau prie kaktos — puolė, šūvis ir jis gulėjo greta mer- ginos.

Priezastis — tėvai priešino- si jų meilei.

Gazo eksplozija.

Montreal, Que. — Per Nau- jus Metus ant stoties eksplo- davo gasas palei platformą, ant kurios stovėjo daug žmo- nių ir laukė išeinančio trau- kinio. Pradėjus atsivieikinti, pasigirdo sprogimas ir 22 y- patos tapo sužeistos. Iš sužeis- tų daugiausiai turi sulauzytas kojas.

Negrai šaudo.

Atlanta, Ga. — Per Nau- jus Metus prisigėrę negrai va- ziavo automobiliuje per mie- stą ir šaudė i visas puses iš re- volverių. Viena kulka užkly- do per langą pas tulą D. Ro- breau ir prāvėlė pro galva jo dukters. Policija sujudo gaudyti tvarkos ardytojus.

Sudėgė septyni vaikai.

Dubois, Pa. — Netolimam nuo čia miestelyj Sykesville atsitiko baisi nelaimė. Pas Steponą Baranauską, uno smarkiai įkaitusio pečiaus, ekspliodavo bačka parako, ku- riuo anglekasiai skaldo ang- lis. Nuo eksplozijos gimė gaisras. Šeši vaikai Baranauc- ko ir septyntas jo įnamės su- degė į anglis. Baranauckas, jo pati ir vienas įnamis, ma- tydami, kad jiems grėsia ne- išvengtina mirtis liepenose, soko per langą. Bet apačioj buvo priversta daug akmenų, ant kurių, nuo aukšto šokda- mi, teip susimusė, kad var- giai begyvens. Baranauckas turi sulauzytą koją ir du šon- kauliū, jo pati — perskeltą gal- vą, o įnamiai sutruko vidu- riai.

Mergaitė po ledu.

Denver, Colo. — D-ija Krug 11 metų mergaitė, beginėda- ma su savo mylimu šuneliu i puolė i upę ir vando pamušė ją po ledu. Žmonės subėgo gelbėti. Apie šimtą yardų ats- tu vienas patėmyjo po ledu šviesią suknėlę. Tuoį pramu- sta ledas ir išimtą mergaitę da pasisekė atgaivinti.

Užmušė streiklaužį.

Sharanton, Pa. — Ant Hay- wood ave. atrasta tulo George Moriso lavonas ir šalia jo 32-ro kalibro revolveris. Ge- orge Morris buvo streiklaužis ir dirbo American Sheet and Tin Plate kompanijos dirbtu- vėj.

Juokai išvarė iš proto.

Worcester, Mass. — Herbert W. Mero, kuris apsigėdė prieš Kalėdas ir labai sarmatyjosi prisipažinti prie to savo drau- gams, dirbtuvėj visą laiką buvo erzinas kitų darbi- ninkų. Mero pasirodė teip silpnų nervų, kad išėjo ši pro- to.

Lamphere pasimirė.

Laporte, Ind. — Ray Lamp- here, kuris anais metais ta- po suimtas kaip įtariamias užmušėjas Belli Gunnesienės, kuri antsavo farmos nužudė keletą vyrų, iki šiol sėdėjo kalėjime ir gavęs džiova pa- simirė.

Minėtoji Belli Gunnesienė skelbdavosi laikraščiuose, kad pajieško sau vyrų apsigėdi- mui. Dangulis vyrų susirasi- nėdavo su ja laiškais, o ant- galo Gunnesienė užkviesdavo kiekvieną iš jų apsilankyti ir beveik kiekvieną nužudyda- vo. Antgalo sudėgė jos na- mai ir pelenuose atrasta su- gusią moterišką. Buvo spėja- ma, kad tai lavonas pačios Gunnesienės, su kuria gyveno Lamphere ir padėdavo zudy- ti atsisaukusius vyrus, bet susipykęs ją užmušė ir užde- gė namus, kad paslėpti visus pedsakus. Po sudėginimo na- mų ant jos farmos atrasta daug užkastų lavonų.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.



— Gerą dieną, tėve!
— Kas čia dogerumas, vai ke, toks baurus oras. Užvakar kaip sulijo ir šiandien da tebesu šlapias.
— Tai niekis, tėve, tas labai sveika.
— Ką tu žinai, ar man sveika ar ne?
— Aš matau, kad tu dabar daug gražesnis išrodai. Nuo dviejų mėnesių gal buvai nesiprausęs, tai nors lietus tavę išmaudė. O maudytis, tėve, visiems yra sveika.
— Kas zin.
— Aš tai žinau.
— Na, tai lietus gal ir geras daiktas, bet kam tas vėjas reikalingas?
— O ką tau vėjas kenkia?
— Kaipgi nekenks, kad aš dieną tris kartus parvertė į purvyną?
— Reikia laikytis, tėve. O vėjas yra lygiai reikalingas, kaip ir lietus.
— Kam jis man gali but reikalingas? Aš vėjinio malūno neturiu.
— Tėve, anuomet pasakojai, kad tu vaikščioji lekių klausyti, taigi turėjai girdėti, kad miestuose, kur daug gyvena žmonių, kur išsimeta maisto liekanos, kur pilna visokių nesvarumų, ten labai greitai veisiasi bakterijos, kurios yra priežastimi visokių ligų.
— Taip, vaikel, apie tai aš jau pernai girdėjau.
— Taigi, jeigu nebutų vėjo, tų bakterijų tiek privistų, kad miestuose ir gyventi nebūtų galima; oras būtų prirugęs nuodingų gazų ir pilnas bakterijų, kuriomis kvėpuodami žmonės užsikrėstų ir turėtų mirti. Bet vėjas orą išvalo; bakterijas išneša ant jūrų arba ant plikų laukų, kur jos negaudamos maisto išnyksta, o į miestą atneša orą, be kurio mes negalėtume gyventi.
— O kas man iš to oro, vaikel? Kad tik būtų duonos, kopūstų, mėsos, o dručiai pavalgę da stiklą alaus išgerti, tai mane ir šimtas bakterijų nepapiautų. O jei aš neduosiu tau valgyt, tai gryn oru neilgai, Maikel, gyvensi.
— Gerai, tėve, padarykim bandymus, aš pildysiu tavo nurodymą, tu išpildyk mano: tu neduok man valgyt, o aš užmausiu tau ant galvos skurinį maišą ir užrišiu ant kaklo teip, kad oras negalėtų nė įeiti, nė išeiti. Matysim, katraš tuomet iš mūsų ilgiau gyvens, ar aš be kopūstų, ar tu be oro.
— Aš ant to nesutinku. Tu mane pasmaugsi.
— Jei ant to nesutinku, tai uždarysiu tavę į skryniją ir užlipdysiu visus plyšius. Sutinki ant to?
— Nou, ser!
— Kodėl?
— Todėl, kad aš atsimenu da kaip mes Lietuvoj per Kalėdas išvalgėm gapadinei sviestą, o kad numesti nuo savęs bėda, į kaniką uždarėm šunį ir iki rytdienai jis pastipo.
— Cha, cha, cha! Tai kodėl jis pastipo?
— Kaipgi jis nestips uždarytas? Be oro užduso.
— Matai, tėve, be oro nė suo negali gyventi, netik

žmogus. Oras palaikymui gyvybės yra daug reikalingesnis, negu maistas. Be maisto šuo nebutų pastipęs per vieną naktį, o be oro pastipo. Tas, rodos, jau turi but tauraiškun.
— Teip, vaikel, truputį suprantu, tik man vis da nesinori tikėt, kad žmogus be valgymo galėtų gyventi.
— Tai tokiu būdu tu nieko nesupranti. Žinomas dalykas, šuo be maisto niekas negali gyventi ir aš tau kiteip nesaikiau.
— Kaip tai ne? Ogi sakai, kad šuo be maisto gali gyventi.
— Klausyk, tėve, ausimis, o ne pilvu, tai supras geriau: šuo be oro pastipo į kelias valandas — suprantu?
— Suprantu, vaikel.
— Be maisto jis teipgi turėtų pastipti, bet neteip greitai; neėdęs jis būtų išgyvenęs kelias savaites — suprantu?
— Teip, vaikel, suprantu.
— Tad gerai, tėve. Dabar tu vėją nekeik, bet atsistok prieš jį ir kiek tik gali išsižiok, tegul jis pučia, kaip į maišą — tas labai sveika.

Apšvietimobudas

Buvo šaltas rudens vakaras, kada burelis apšvietos myletojų susirinko apkalbėjimui apšvietos reikalų ir išrinkimui tam tikrų komitetų. Po ilgų, rimtų pasikalbėjimų paaiškėjo, kad visi yra pasiryžę veikti visomis spėkomis pasiekimui apšvietos tarp tamsesnių savo brolių. Dabar reikėjo išsidalinti darbas. Pilvočius atstojo pasišokinio, kad kokiam ten komitetui reikalinga yra tiek ir tiek ypatų, balių rengimui tiek, o prakalbų ir prelekcijų — tiek...

Arti durių sėdėjo Kupročius, akis išmeigęs į kalbotojų, atidžiai klausėsi. Jam, matomai, kas tai buvo neaišku ir jis užklusė šalia sėdinčio Raulo:
— Kokiu-gi būdu platins apšvietą „balių komitetas“?
— Tamista žinai — atsakė Raulas, — kad, prie dabartinės surėdymo sistemos, biznis yra reikalingas. Baliai juk yra geriausias įrankis padaryti biznio. Parengsim balių, parsitrauksim gerai raugalo, arba, teip sakant, alaus ir degtinės, jeigu galima patiems. Žinai, kad mūsų publika tamsi, myli išsigerti, tai kam-gi leist mūsų priešams ją išnaudoti, jeigu galima patiems? Paimkim pavyzdin 4-tą kuopą; ji rengė kasmet per Naujus Metus balių; o idant pritraukti publiką — dar su prakalboms ir revoliucijinėmis dainomis ir, žinoma, ne be degtinės.
— Netik! — abejodamas atsakė Kupročius. — Kam-gi apšvietimo tikslams naudoti alkoholis?
— Kodėl-gi netikėt, kad tas jau visiems žinoma? Meldžiū pažūrėt!
Čia Raulas padavė Kupročiui apgarsinimą. Ir išties tarp kit-ko buvo parašyta: „... ir abelai bus visko dėl pasilinksminimo... Komitetas“ Kupročius užsimastė.

— Ir kaip puikiai uždirbo — pridūrė Raulas.
— Tai, vadinasi, tamistos vedat su priešais konkurenciją — pastebėjo Kupročius. Bet šis neatkreipdamas atidžios dėmesio toliaus.
— Teip. Dabar jei mes rengsim balius suvienytomis inteligentiškomis spėkomis, tai, be abejonės, padarysime dar puikesnį biznį.
— Meldžiamasis, tai jau nebus apšvietas, bet baurus ir perlaug pažeminantis biznis

— su blogoms pasekmėms išmoralisko atžvilgio — patėmyjo Kupročius. — Tamistos juk visada kalbate apie apšvietimą tamsesnių brolių ir rodote jiems kelią į šviesesnę ateitį; taigi, pagal mano supratimo, reikėtų surasti kelią teisingesnį. Tamistos rengdami balius su svaiginančiais gėrimais platinat girtuoklystę ir vietoj šviesti darbo žmonių, svaiginat jų protą. Argi negražiau būtų, jei tamistos tokius girtuoklystės platinimo komitetus visai panaikintumėt? Argi negražiau būtų, jei pradėtumėt rengti blaivus pasilinksminimo vakarus, be svaiginančių gėrimų? Vertėtų pradėti traukti mūsų jaunuomenę prie blaivių, teisingų idealų.

Tie žodžiai, matyt, Raului nelabai patiko; jis patylejęs valandėlę atsiliepė:
— Hm! Tamista esi per daug didelis svajotojas ir neapipazinęs su politiška ekonomija. Žinai, kad mes, ką uždėm su baliiais, neapverčiam savo ypatingai naštai, bet visuomenės labui. Kitai juk ir nėra galima. Pamislyk, kas gi atsilaukėtų ant blaivų vakarų?

Galima kitaip — atsiliepė Kupročius — tik reikia geru oru ir pasišventimo. Jeigu tamistos kovoja prieš dabartinį surėdymą, tai privalote kovoti prieš viską, kas yra bauru ir neteisinga, o pamyli, rimtų pasikalbėjimų paaiškėjo, kad visi yra pasiryžę veikti visomis spėkomis pasiekimui apšvietos tarp tamsesnių savo brolių. Dabar reikėjo išsidalinti darbas. Pilvočius atstojo pasišokinio, kad kokiam ten komitetui reikalinga yra tiek ir tiek ypatų, balių rengimui tiek, o prakalbų ir prelekcijų — tiek...

Raulas nebesakė nė žodžio, tik ironiškai šypsojosi ir ant jo apvalaus veido buvo matomi ženkli pasišventimo ir energijos veikti dėl brolių labo: reugti balius, parsitraukti po keletą bačkų „rudžio“ ir degtinės...
— Kupročius dar norėjo pasiteirauti apie toki būdą apšvietimo, mislydamas, kad gal tik vienas Raulas teip mano, bet pirmėsdis nebedavė žodžio pabrieždamas, kad tas nėra prie dienos tvarkos ir apart to, jiems lieka daugybė kitų sumanymų ir nutarimų...
... Jau baigėsi susirinkimas ir visi išėjo. Gatvės buvo tuščios, tik tai vėjas drusk medžių šakas, tarsi atkartodamas: „Dirbti dėl labo brolių: rengti balius, parsitraukiant po keletą bačkų „rudžio“ ir degtinės...“

Sykiuėjo ir Kupročius mąstydamas apie balius, ant kurio bus galima gaut visko dėl... pasilinksminimo...
Barabosius.

Argi tas ne juokinga.

Broliai ir sesers, pasirodymė svetintaučiams, kad mes esam lietuviais!
Teip bugnyja šiandien mūsų, teip vadinami, tautos vėkejai. Išgirdus tą juokingą frazą, nenoroms veržiasi klausimas, kaip mes turim pasirodyti, kad mes esam lietuviais? Juk amerikona mus mato kasdieną, mes su jais dirbam tarp jų gyvenam, — kaip mes galim kitaip da pasirodyti? Gal pilname originališkume, su tautiškais kostiumais, partraukti iš Lietuvos koki laivą vyzų, baltų kelinų, ru-

dynių ir teip pasirengus parngti demonstracijas? Argi nejuokinga? Amerikonai tuomet jau visai mus už bez džiomes paskaitytų.
Šiandien, kada pas Raulą atvaziuoja iš Lietuvos broliai, jis kuogreičiausiai traukia nuo jo tautiškasias kelines su vienu knypkiu ir kiša jas į pečių, nes jam gėda su juo ir ant gatvės išeiti; jis jį rėdo kaip tik išmano, kad tik jis nebutų panašus į lietuvių, nes kitaip vaikai gali akmenais užmušti. O jį sakot, kad mes pasirodytumėm, jog mes esam lietuviais. Argi tas nejuokinga?

Visiems gerai žinoma, kad asmuo, kuris stengiasi pasirodyti prieš kitus kuom jis yra, visuomet ir visur yra laikomas už paiką. Protingas žmogus nekuomet nesigryia, nors jis žinotų kuodaugiausiai; pas jį ateina kiti mokytis ir kiti jam garbę atiduoda. Tą patį galima pasakyti ir apie tautas. Jeigu svetintaučiams mes girsimes lietuviystę, argi nebus tas juokinga? Jiems visai nerupi kas mes esam: lietuviai ar totoriai — jiems vis viena. Ar mums daug rupi, kuom ten skiriasi viena indijonų gimirė nuo kitos gimirės? Visai ne. Teip pat amerikona nerupi kuom skiriasi lietuviai nuo latvių arba lenkų. Pasigirti tuomi, kad mes esam lietuviais, išrodytų teip, kaip kad Raulas ateitų pas Pilypą ir saktų: „Pilypai, ar žinai kas aš? Aš esu Raulas!“ Argi tas nebutų juokinga?

Ir mes, lietuviai, atvaziavę į kulturišką šalį negalime rodytis svetintaučiams, nes ir neturim kuom pasirodyti; mums prisieneita tik mokyti ir mokyti. Mes turim nepatys rodytis, bet žinrėti ant kitų. Mes turim civilizuotis. Mes skaitom į pusę milijono lietuvių Amerikoje, o kiek iš jų laikraščius skaito? Sakym jau su „magaryčiais“ 20 tūkstančių, tai palieka da 480 tūkstančių neskaityančių. Ir kurgi galima su tokiomis žmonių pasirodyti, kurie ne skaityti da nemoka. Pas amerikonus literatura pakilus iki aukščiausio laipieno. Amerikonas darbininkas kasdieną vaziudamas prie darbo nusiperka vieną laikraštį, vakare pargrįždamas — kitą. Jis yra jau išsilavinęs, pažįsta gyvenimą, pažįsta politiką, su juo galit šnekėt apie ką tik norit, kaip su inteligentu. Bet pa imkim, apskritai kalbant, lietuvių — jis mislies da nemoka išreikšti, susikalbėt su juo sunku, jis žino tik „Tėve mūsų“ ir „Sveika Marija.“ Ir iš tokių elementų susideda mūsų didžiūma...

... Aš neesu priešingas lietuvių vystei; tegul ji šviečia tarp kitų tautų, kaip saulė tarp mažesnių planetų; tegul ji bus pavyzdžiū visai žmonių, bet kadangi ji tuomi nėra ir buti negali, tai nėra reikalo to nėslepti, priešingai, turim vilkti į aikštę visas ydas, visus nedateklus, kad tas visuomet stovetų prieš mūsų akimis ir neduotų užmiršti, kad tas spragas mums reikia da užpildyti.

„Mūsų kalba gražiausia, mūsų tauta seniausia; žmonės gabūs, išmintingi, kunigaikščiai mūsų garbingi.“ Teip gie da mums patriotai. Bet vyručiai, tik biskutį pagalvokit, jį per toli nusvajot. Kalba mūsų yr' sena, bet chiniečių daug senesnė. Patiems girtis sarmata, jei kiti to nepripažįsta. Mes negalim savo kalbos sulgyinti nė su viena kulturiška kalba. Mes turim da per mažai žodžių, kad liuotai saletumėm išreikšti mažiausią minties atspindį. Poezėjai mūsų kalba beveik visai netinka, nes žodžiai ilgi ir galu-

nės daugiausiai skamba vienai: budvardžiai ir daiktvardžiai baigiasi daugiausiai „as“, „is“, „us“, „veiksmažodžiai — ant „yti“, „uoti.“ „aukti“ ir t. p. Tiesa, mes turim daug formų, pav.: „skyle“, „skylelė“, „skylutė“, „skylaitė“, ir t. p. Bet negalime tuomi didžiūotis, nes ir kiti tų patį turi; rusai irgi gali pasakyti: „dira“, „dirka“, „diročka“ ir „diruška.“ Ne kurios kalbos tokių formų neturi, bet lengvai ir be jų apsieina. Tos formos visai nesvarbios. Jei mums prisieneia aiškinti mokslo dalykus, kaip antai botaniką, zoologiją, biologiją, tai lietuviškoj kalboj, dėl lei stokos žodžių, išaiškinti beveik negalima. Ir girtis, kad mūsų kalba turtingiausia, argi tai nejuokinga?

Likimas mums paskirė gimti lietuviais, tad jau bukime lietuviais ir mirkime jais, bet išsivadėkime lietuviškų papročių, nes jie yra teipseni, kaip sena mūsų tauta ir šiandien jau prie naujo gyvenimo netinka. Nemaunykim, kad kas lietuviška — tas gera. Chiniečiai apie save teip manė, bet baisiai apsiriko. Jie nesitaikė prie laiko ir norėjo gyventi teip, kaip jų tėvai gyveno. Jie statė aplink save sieną, kad į jų „saulės šalį“ neišsiverbtų spindulius europiečių kultūros. Dabar europietis vienu šuviu išgrius jiems tą sieną, kurią jie statė per amžių eiles. Mes irgi esam išmilyję į savo senovę ir ne nepatemyjom, kaip atėjo naujos tautos ir toli-toli mus pralenkė. Mums prisieneia nuo jų mokyti — ir mokykimes. Nesirodykim jau su savo senove, nes tas labai juokinga...
Iksas.

KORESPONDENCIJOS

New Haven, Conn.
Sausio 1 d. 1910 TMD parengė balių su teatru, dainoms, deklamacijoms ir prakalboms. Sulošta dvi veiksmų veikalėlių „Išgama“. Lošimas nusisekė puostinai. Paskutinis aktas labai sugraudino klausytojus. Choras sudainavo tris tautiškas dainas: Kur bėga Šešupė“, „Mielas kviet keli“, ir „Sudiev Liet. Zemele“. Solo Kudirkos melodiją „Nemuno Vilnis ir „Varpelis“ P. Butkus ant smuikos ir Montvilaitė ant piano puikiai pagrajino. M. Kriaučiūniūtė (jauna mergaitė) iš Ansonia, Ct., sudainavo dvi daini ir labai jausmingai padeklavo, kas sugraudino publiką. M. K. apturėjo buketą gryn kvietkų nuo vieno iš klausytojų. Toliaus kalbėjo vietinės Yale kolegijos studentas, J. B. Brenta. Jo tema: reikalingumas mokyklų lietuviams, tečiaus per trumpai kalbėjo (nes ir jis pats sakė, kad neprisirėgęs yra), tad ne daug ir paaiškino. Taipgi dalboj buvo daug žodžių nesuprantamų lietuviams, ką ir pats kalbėtojas prisipažino, kad užmiršęs lietuvių kalbą. Bet ateityje, sakė, stengsis buti sunumi Lietuvos. Antras kalbėjo advokatas K. M. Luošius, vietinis. Šis kalbėjo gana gerai ir aiškiai. Tema buv „Literatura“, išaiškino ką ji reiškia, ant kiek skyrų dalinasi ir t. t. Ant pabaigos ragino skaityti visus laikraščius, knygas ir remti TMD, kuri užsiima vien literatūros platinimu. Kalba, matomai, visiems patiko, nes kalbėtojas nenukrypo nuo temos, kalbėjo rimtai ir bepartiviškai.
Žmonių buvo pusėtinai burelis ir visi užsilaikė ramiai. TMD kuopelė, rodos pelno juokio neturės, nes per daug buvo išlaidų.
Paukščiūtė

Chicago, Ill.
Gruodžio 26 d. atsiuvo trečiasis eilės jubilėjinis vakaras paminėjimui 40 metų sukaktuvių nuo pradžių mūsų ateivystės. Vakaras buvo pietinėj miesto dalyje, teip vadinamoj, Town of Lake, Columbus svetainėj. Apvaikščiujime dalyvavo beveik visos tos apielinkės draugystės: Draugystė D. L. K. Vytauto, — D. L. K. Gedemino, Tėvynės Mylėtojų Draugystė No. 1, D-stė šv. Vincento, — šv. Kryžiaus, — šv. Stanislavo, — šv. Juozapo. Publikos prisirinko neperdaug. Per apvaikščiujimą puikiai griežė orchestra po vadovystę T. Macevičiaus. Kun. A. Skripka kalbėjo apie priežastį lietuvių išeivystės, ragino prie mokslo ir mylėti savo tėvynę. J. Jauskis teipgi kalbėjo apie ateivystę, gyvenimą ir darbus lietuvių Amerikoje. Nors kalbėjo suprantamai ir gerai, bet jo iškalba teip tyli, kad toliau sėdintieji, nieko negalėdami suprasti, pradėjo nerimauti. Po jo kalbėjo p. J. Elijošius, County Com., kuris truputį peraugstai prieš publiką pasistatė, pasigirdamas, buk jis yra apvaizgęs visą Ameriką ir matęs, kaip lietuviai gyvena Pensylvanijoje. Tenai, girdi, draugas praleistų verčia girtuokliauti ir paleistuviauti; jie turi, girdi, tenai tokias draugijas, socialistiškomis vadinamas, ant žiųjų eiles. Mes irgi esam išmilyję į savo senovę ir ne nepatemyjom, kaip atėjo naujos tautos ir toli-toli mus pralenkė. Mums prisieneia nuo jų mokyti — ir mokykimes. Nesirodykim jau su savo senove, nes tas labai juokinga...
Iksas.

Grand Rapids, Mich.
Gruodžio 26 d. čionaitiniai lietuviai parengė 51-mos socialistų kuopos vardu prakalbą. Susirinko keletas klausytojų. Pirmininkas perstatė kalbėti Joną Daubą, kuris aiškino žmonėms apie įstatymus. Po jo kalbėj. J. Antonaitis padainavo. Antras kalbėjo J. Bielskis. Jis nurodinėjo, kaip moksals atskiria gerą nuo blogo ir blogą nuo gero. Paskui K. Stankus deklavo, o po jo kalbos tęsėsi toliaus. Viskas užsibaigė gražiai ir keletas prisiraišė prie kuopos.
Vincas Stalgaitis.

Cambridge Port, Mass.
E-u linksmas išstrukęs iš despotiškos monarchijos. Atvykau atgal į savo senobinį lizdą Cambridge, kuriame pirmą išgyvenau eilę metų. Šiomis dienomis pribuvęs suvienytas Valstijas labai nusistebėjau, kad Amerikos lietuviai teip žymiai pakilo protišcai: visur tveria įvairias organizacijas, teatrališkas kuopas, rengia lekcijas ir t. t.

Podraug ir mūsų Cambridge lietuviai tēgia pirmyn. Iš ko matyt, kad kiekvienas lietuvis sanprotauja, „kad be vienybės nebus gero“. Linkama ir apsigyventi tokiame mieste, kur viskas eina pirmyn ir dailyn.
K. Armonas.

Great Falls, Mont.

Nors šiaur-vakarių gelžkelio darbininkų streikas atalėpė ir ant dirbtuvių darbininkų, bet Great Falls lietuviai, susirinkę pasilinkaminti pirmą dieną Kalėdų pas E. Rupko, atsiminę apie geležinkelio darbininkų streiką, neužmiršo ir Švedijos streikuojančių darbininkų. Atjausdami vargą jų padėjimą, budami tos pačios klesas, nežinrėdami tautos, žinodami, kad kapitalistai nepaduos vargstantiems rankos, sumanė aukauti po keletą centų streikuojantiems Švedijos darbininkams. Aukantojai išstaria tuos žodžius: „Draugai, Švedijos darbininkai! Nepasiduokite savo išnaudotojams! Parodykit, kad darbininkų vienybėje yra galybė: uors mes esam atskirti tuksandais mylių nuo jūsų, vienok remsime jus savo centais ir raginsim kitus.“

Aukavo šios ypatos: E. Beinoras 25c., S. Sverika 25c., V. Milvidas 25c., I. Martinaitis 25c., I. Daunoras 25c., P. Taupesis 25c., I. Beinoras 50c., P. Pupė 1 dol., A. Gudaitis 15c., J. Griksas 10c., R. Beinorienė 10c. Iš viso \$3.35c. Išimant 5c. už prisistuntą, lieka 3.30c., kuriuos siunčiam į „Keleivio“ redakciją ir prašom persiųsti Švedijos darbininkų šelpeniam komitetui.
P. P.

Pinigai priimti ir tuojaus bus išsiųsti. — Red.

Atsišaukimas.

J. Vabalėlis pranešė „Lietuvos“ 48 numeryje ir ta pati litanią atsiakatojo „Keleivio“ 52 numeryje, kad Jurgis Žvirblis neišsųsdavęs žmonių pinigų eis agentūros ir tokiu būdu pas jį užvo 15 tūkstančių dolerių.
Jurgis Žvirblis nebuvo savininku agentūros, jis tik tarnavo pas Nikolą J. Barisoffą, kuris New Yorke turėjo laivakortę ir pinigų siuntimo agentūrą. Bedirbant J. Žvirbliui New Yorke, Borisoffo, agenturon pradėjo eiti lietuviai iš So. Brooklyn'o.

N. J. Borisoff'as sumanė ir įkūrė tokią pat agentūrą So. Brooklyn'e, kurioj pastatė dirbti J. Žvirblį. Apeliuokės lietuviai pradėjo pirkti laivakortes ir siuntė pinigus. Borisoff'as otvaziudavo kas savaitę peržiūrėti savo darbininką J. Žvirblį.

Čia jau galima suprasti, kad J. Žvirblis negalėjo tiek daug pinigų išlaikyt neišleides, nes N. J. Borisoff'as matė jo knygas surašytas ir „Received“ žmonėms išduotas.

Rutkauskas suareštavo J. Žvirblį, kad jo pinigų nepaleido į Lietuvą. J. Žvirblis saiko padavęs tuos pinigus Borisoff'ui. J. Žvirbliui sėdint kalėjime norėjo areštuot ir N. J. Borisoff'ą, bet jo niekur jau nesurado ir šiandien dar tebeįsako.

J. Žvirbliui teismas nusprendė 11 mėnesių kalėjimo ir \$100 dol. pinigais užmokėt už tai, kad nepranešė žmonėms savo boso suktybės. Todėl negalima garsinti, kad J. Žvirblis nunešė 15 tūkstančių dolerių. Teismas randa nedaugiau, kaip 2 tūkstančius uiešleista, o J. Vabalėlis praneša, kad 15 tūkstančių. Iš kur jis žino tai? Gal kaip menkai gyvenūliui, Vabalėliui, ir iš mato regis daug.
J. Jokubiukas.

Adomas ir Jieva.

(Sulietuvino S-sys.)

(Taša.)

— Tai reiškia, kad boba ir rojų į pragarą paverstų — patėmyjo Adomas. — O, nelaimingas aš žmogus.

— Nelaiminga aš moteriškė — prabilo atsikeldama Jieva.

— Tu nelaiminga ir aš nelaimingas, nelaimingi mes abu.

— Bet kas-gi tame kaltas?

— Jieva, kad Adomą pagundė.

— Adomui reikėjo daugiau proto turėti.

— Jeigu aš bučiau jo vietoj, bučiau nepajudinamas, kaip uola.

— O aš ant žalio gundymo nū atidos neatkreipčiau. Kad ir pats Adomas būtų užsispyręs, nekuomet nepavolyčiau.

— Ei, tu, gal aš tavęs nepažįstu?

— Kaip sau nori, Adomai, bet aš nebūčiau prie to daleidus.

— Kaip sau nori, bet jeigu ne Jieva, nematyčiau šiandien vargo. Valgyčiau pomarančius, nusipirkčiau sviesto ir surio, o bulvės liepia per langą išmesti. Tuojau pasidaryčiau pristavą, ant pietų parsikviesčiau gubernatorių ir Pagurklių dvarponį.

Tuom tarpu mediodamas ejo Pagurklių dvarponis ir girdejo visus gimus. Jis nulemė užgandinti tų žmonių gaidimus ir prisitartinęs tarė:

— Girdejan jus kalbą ir noriu matyti, kaip gyvenate rojuje. Aš suteiksiu jums rojų, kokio neturėjo nė pirmas Adomas, tik su ta išlyga, kad išpildysite mano prisakymą.

— Šviesiausias pone! — prabilo Adomas — mes tik juokavome.

— Mes tik teip sau... — Kalbėjo persigandusi Jieva.

— Nesiteisinkit, mano mieli, kaip pasakiau, teip tur būt. Ruoskitės. Ateisit į dvarą, o aš liepsiu jums rojų priręgti.

Ir dvarponis nuėjo. Adomas su Jieva ilgai tylėjo, nežinodami ką tai reiškia. Adomas manė, kad jis sapnuoja ir išvertė balsas akis norėdamas pabusti. Jieva persigandus pradėjo rėkti...

— Tylek tu kvaile, — atsiliopė Adomas — man rodos, kad mes sapnuojam... Pabandyk man įkasti — ir atkišo jai pirštą.

— Še tau — tarė Jieva dėdama pirštą tarp savo dantų.

— Jezus, Marija! — suriko Adomas — Leisk! leisk! mes nemiegam.

— Kam tu akis teip išvertėi? aš persigandau.

— Parodyk ar labai plaka širdis? — ir pridėjo Adomas rauką, kur randasi moterų širdis.

— Adomai, rengkimės į rojų, kurį mums zadėjo dvarponis.

— Man sarmata...

— Eikim, Adomeli!

— Kaip-gi dabar eiti? tiek malkų priekaldyta... juk tai mano turtas.

— Kas tavo, tai ir mano, vienok aš ant to nepaisau. Rojų malkų nereikės. Užteks mums ir to, ką turim prie savęs. Na, duok ranką, Adomai, greičiau!

Adomui gaila buvo malkų, gaila palikti kirvį, kurį tik dvi savaitės atgal ant jo marko buvo nupirkęs, ir jis ilgai tylėjo nežinodamas ką daryti. Bet žinodamas, kad jeigu neužgandins Jievos noro, tai tas jam daugiau kaštuos, negu kirvis ir malkos, jis pasiryžo eiti. Atsisveikindamas su savo bakuze jis užtraukė jai paskutinę dainą:

Sudiev' grįtele mano brangioji,
Jieva jau suvis tave aplėis;
Vieton Adomo meška riebioji
Tavo pastogėn gulti ateis.

Sudiev' dar sykį, grįtele mano,
Jau neb' išgirsi mano dainos;
Senos pelėdos tau tin soprano
Žiemos naktimis liudnai giedos.

Ir jie išėjo.

Saulutė jau leidosi už miško ir rukai užklojo laukus. Tartum vakarinio šesėlio pasibaidęs, kaip vėjas lėkė raitas žmogus. Kelias buvo sausas ir smiltimis turtingas. Raitelį sekė dulkių stulpas, o vakaro tyloj atsikartojo žemės dundėjimas.

Buvo tai dvarponis, kuris prizadėjo Adomui ir Jievai rojų parengti, ir skubinosi kad neįsivėlinoti.

Parjojęs jis liepė gražiai papuošti vieną kambarį ir stalą apkrauti įvairiais gardumynais, nes ant rytojaus turėjo pributi Adomas su Jieva.

Kada atėjo Adomas su savo žmona, jau visas buvo gatava. Tarnas juos įvedė į priengtą rūmą, kur laukė jau ir dvarponis.

Labą rytą! — atsiliopė grapas. — Eikit-gi arčiau — ir paėmęs už rankos prive-

dė prie stalo. — Štai, — kalbėjo jis rodydamas į valgius — čia turėsite tikrą rojų, jums nieko nestokuos, bet turit išpildyt, mano prisakymą. Štai čia yra uždengtas indas ir jame randasi didelė paslaptis. Viešą galit valgyt, gert, bet nepalieskit šito indo. Jeigu lig vakarui neperėngsit mano prisakymo, šitą rojų turėsit kol gyvensit. Iki pasimatymui.

— Jieva, ar tu matai kokis ruimas! — atsiliopė Adomas atsisėdėdamas prie stalo. — Ogi krėslai! ir purvynas atsigulus nebūtų minėčiau. O sodnas! Ar tu matai kokis už lango sodnas? Slyvos, grūšios, obuoliai, ai, ai! Tik tas medis prieš langą man nepatinka, liepsiu lig žemės jį nukirsti ir išmesti.

— O aš neleisiu — prabilo Jieva, — ir kagi tau kenkia, kad medis stovi? Tegul sau stovi. Bet tu pažiūrėk, ko čia ant stalo nėra? Ištikrųjų rojus! Ir už tą viską tik to indo nepalytėt.

— Na, tai teriogso sau tas medis, parodysim, kad esam geri žmonės, o tas indas tegul stovi čia iki sviesto pabaigai, mes jo nepa ytsime.

— Ištikrųjų juokingas reikalavimas — kalbėjo Adomienė, — Nežiūrėti į tą indą. Ir kam-gi mums žiūrėti? Ar mes indo nematėm, ar ką?

— O ypač, kada pilnas stalas visokių gardumynų — pridėjo Adomas. — Kasžin, kad teip pamėginti iš to ilgakaklio.

Ir pripylęs jis išgėrė.

— Duok ir man paragauti — atsiliopė Jieva.

— Gerk, širdelė, — kalbėjo jis paduodamas jai stiklą. Jievai gėrimas patiko ir ji paprasė dar vieno. Adomas nepavydėjo; išgėrus jai antrą, jis pripylė ir trečią.

— Adomai, — tarė ji sluostydama žiūrėdama lūpas — mane ima žingeidumas, kas ten galėtų buti to užpečėtyto bonkoj? Ar nebut galima pabandyti.

— Tegul Dievas saugoja, tave jau žingeidumas pradeda kutent — persigandęs kalbėjo Adomas. — Juk ir pirmutinę Jieva žingeidumas pagundė obuolį nusikinti. Oi Jieva, Jieva, nežiūrėk nors į tą pusę, kur uždarytas indas stovi; žiūrėk per langą.

— Oi, Adomai, žingeidumas degina mane, jei neatkiši man anos bonkos, aš numirsiu.

— Negalima, širdel', negalima, — ramino Adomas, — gali but, kad tai tyčia passtatyta, kad mus apjuokti arba išbandyti. — Nors, teisybė, ir man rupi pažiūrėti, kas ten tokio galėtų buti, bet baisu, kad neišeitų blogai. Na, o gal ir nieko nebus. E, pabandy.

Adomas paėmė atsargiai bonką, persižegnojo, ir pradėjo skusti pečėtį. Skudamas perpiovė dratą ir staiga, kaip iš pisto-lieto, iššovė kamštis ir ėmė svirksti šampunas, Adomas užkišo bonką pirštu ir nors tas sulaikė padukusį skystimą, bet kiek sykių Adomas bandė pirštą ištraukti, visuo-met iš bonkos svirkštė su nauja spēka. Nors bonkoj nė kiek, rodos nenubuvo, Adomui matėsi, kad išbėgo jau keli viedrai.

— Dabar tai prapuolė! — tarė jis Jievai. — Ateis grapas ir atras mane su pirštu bonkoje.

— Ištrauk — patarė Jieva.

— Negalima, užpils visą namą ir visi prigersime.

(Toliaus bus.)

Už giruzes.

— Už giruzės vėjas kankia,
Klausyk, drauge, lyg kas šaukia,
Lyg tėvynė mūs dejuoja,
Lyg kaip broliai mūs vaičioja.

— Girdzin, girdzin, mielas broli,
Bet ką veiksi budams toli?...
Štai ant stalo mokslo kardas—
Bus palaimintas jo vardas—

Imk jį rankon, eik į minias,
Rodyk kelią link tėvynės:
Eikit drąsiai, neatbokit,
Jokio priešo nebijokit.

Tasai kardas labai kietas,
Prieš jį dreba tamsus svietas,
Ką tėvynę tur' pamynęs
Ir neliauja ją nankinęs.

Greičiau, broli, kardą trauki,
Štai tėvynė „gelbėk“ šaukia.
Mokslas šviečia, kelias džiusta,

.....
Kardas kila, priešai žiusta.

Wilkes Barre, Pa. A. Z.

Kunigas: — Pasakykit, ponas daktare, kodėl jūs gydote kitus, bet patys sergant nesigydot?

Daktaras: — Matai, tave dvasiškas, mes darom teip, kaip kunigai, kurie kitiems duoda šliubus, o patys gyvena be šliubo.

IŠ LIETUVOS

Kalvarija (Suvalkų gub.)

Grudžio 1 d. jau ketvirtą kartą buvo šaukiam aparapijos sueiga dēlei klebonijos jaujos ir tvarto statymo. Sueiga buvo nepilna (iš 580). Visgi pasikalbėjim buvo. Džekoniui M. pasi... statyti kleboniją ir kt., pasigirdo neužsiganedimimo balsai. Vieni sakė, kad mokesčiai neteisėgai paskirstyti, kiti išmetinėjo, kad „aparapijos kasa, tai klebono kasa, ir mes tik tikiame apie ją žinom, kad ji nuolat tūscia“; kiti dar kaltina buvusį kleboną Ž. už kokias tai plytas. Susirinkimas išėjo nesotus.

B. Liudnys.

Plyviškiai (Mariam. pav.)

Dar spalių mėnesį Bartininkų kaime pas ukininką Kalakaučką žandarai ir žemsargiai jieskojo nuo geležinkelio prapuolusių plytų. Po jų atsilankymui minėtas ukininkas buvo pas daktarą, surasė apdukiją ir padavė skundą, tardytų jui. Į savaitę po tam atvažiavo pas skundiką tardytojas, išklausinėjo liudytojų, ir sakė, kad skundą perdus prokurorui, o prokuroras pavės tyrinėjimą ant žandarų žandarų viršininkui, o ant žemsargių — žemsargių viršininkui. Kaip bus toliau, pažiūrėsime.

Krosna (Kalvar. pav.)

Čia aparapijonis ir klebonas ilgai nesustaitė. Aparapijonis bėdavoja, kad vargonai per brangiai kaštavo, kad su tvartais, iki pastatė, daug vargo turėjo, o klebonas Slavėnas irgi sako, kad jis prie viso ko savo daug pridėjęs. Lapkr. 8 d. buvo jau trečią syk šaukiama aparapijos sueiga dėl bažnyčios stogo. Nutarta dengti bleke. Bet šį kartą aparapijonis jau pagailo klebono, kad jis vėl savo pinigų aparapijos reikalams nemetėtyt ir už aparapijonis savo pinigų nedėtyt, tai paskirtus bažnyčios stogui pinigų nutarė padėti į valščiaus kasą; teip-pat išrinko naują priežiūrą—v. rus drąsius, nes senieji išvien veikė su klebonu, ir pripažino — tik jiems paimti nuo vaito pinigų stogui ir įsakė skui išduoti atskaitą. Tiesiogia kodėl šitie naujieji paskyros nariai klebonui nepatiko ir jis patarė palikti senuosius, o jeigu jau rinkti kitus. Teip-pat girdečiau, kas tai rupina si pas viršininką, kad šitų aparapijų nutarimų neuztvirtint. Žiūrėsime kas bus toliau.

Lapkritietis.

Pumpėnai [Panev. pav.]

Beveik visur vartotojų draugijų krautuvėse galima gauti nusipirkti kokių tik nori naujų laikraščių, o Pumpėnų vartotojų krautuvėj kitokių negausi, kaip senų ir tai tik zaliarubių. Net juokai: paprasūs laikraščių, pardavėjas klausia ar senų? Kada atsakai, kad man reikia laikraščių ne ilikėms vynioti, bet skaityti ir, žinoma, naujų, — tai gauni atsakymą, kad „naujų nėra...“ Ir eik sau nuleidęs nosį per duris. Nejaugi Pumpėnų vartotojų draugija negali senais laikraščiais silkes ar cukrų apvynioti, o žmonėms užrašyti naujų?

Amuras.

Vyžuonos [Ukmer. pav.]

Šiemet čia įkurta „Blaiivybės“ skyrius. Lapkr. 15 d. buvo visuotinas narių susirinkimas [narių yra 107]. Tą dieną išrinkta valdyba: pirmininku kun. Mileika, išdinknu Mar. Zastautaitė, sekretorium vargoninkas A. Puodžius. To-

liau buvo nutarta įsteigti arbatnamį. Paskui buvo užklašimas, kokie laikraščiai išsirašyti. Kun. Mileika pasiūlė „Vienybę“, bet susirinkusieji atsisakė. Kaikurie pasiūlė „Lietuvos Žinias“ ir „Liet. Ukininką“, bet kun. Mileika nei kalbėt nedavė, sakė, „Liet. Ukininkas“ esąs bedieviškas. Teip-gi rėkė ir vargoninkas, kad „Ukininko“ nereikia, ir sakė, kad „Liet. Ukininkas“ mokinas degtinę gerti, užtai, girdi, „Blaiivybės“ draugijai toksai laikraštis netinka. Galų galė susirinkusieji priėmė „Viltį“. Žadama įtaisyti ir knygynas, tik nežinia, kokios ten knygų bus: gal teipgi tik kunigams ir daktatoms.

Mergininkas.

Šiaudiniai (Ukmer. pav.)

Rugs. 27 d. vietinis jaunimas surengė vakarą. Buvo sulota „Žilė galvon—velniaus odegon“ ir „Nesipriesink“. Buvo dar prašyta, kad leistų lėsti „Ntruks“ ir deklempuoti „Lietuvos sapnas“, bet kazin dēlko šių neleidė. Idomu dar tas, kad ketverge prieš lošimą anstolys vakaro įrengėjui sakė, kad viskas leista. Subatogį klebonas nuvažiavęs Utenon pasakojo, kad Šiaudinius ant vakaro nevažiutuot, nes nebusiū leista. Iš kur jis galėjo žinoti?

Laisvas Paukštelis.

Vilkaviškio kalėjime sėdi

šie nesėnei areštuoti politikos kaliniai: K. Vaitkevičia, Ona Stikliūtė (iš Liepalotų), Lili-ja Blum [iš Kurlendijos, 16 metų gimnazistė slapstėsi du metu, per laiskus susekė; rasta uždraustų raštų]. Nuo seniau sėdi: J. Bagdanavičius ir I. ir S. Dargiai. Paleisti visai: A. Tamašauskas, V. Broniška ir Perliubak. Išstremti: B. Soskin 3 metams per 100 verstų nuo sienos ir Tam. Rugienis 2 metam per 100 verstų nuo sienos.

J. Kalins.

[Is „Liet. Ukinin.“]

Redakcijos atsakymai.

Agliniam Vergui. —

Eilėse nė kiek nėra poezijos. Spandai netinka.

Draugui. — Kad lietuvis apsidėdė su lenke, tai nesvarbu.

K. Adomaičini. — Satelitais vadinaš planetų mėnuliai. Musų žemė turi vieną tokį satelitą, marsas turi du, o kitos planetos turi po 4 ir 8.

P. K. S. — Jei tamista nepatinka kunigo pamokslai, tai turi pilsą tiesą jų neklausyti. Mes į tokius dalykus nesikišam. Kunigas tokis pat žmogus, kaip ir visi; jeigu yra dar tokių, kurie į pragarą ir velnius tiki, tai kodėl-gi jis negali jiems pasakot apie tai?

PRAKALBOS DEKLamacijos ir REFERATAI.

Nedėloj. 16 d. sausio 1910 m. 7 val. vakare, Public Library Auditorium 14th st. and Cass Ave., St. Louis, Mo., bus labai žingeidžios prakalbos.

Kalbėtojai yra užkviesti kuogeriaus iš kitu miestų. Čia bus išaiskinta padėjimas sanlygy gyvenimo, teipgi bus išaiskinta, kodėl vieni miršta badu, kiti už skelbimą mokslo, ir laisvės žodžio yra žudomi ir teip toliau.

Bus aiškina: TIKĖJIMO ŽIEDAI ir GANTOS MOKSLAS Trumpai ir suprantamai bus išaiskinta, kad kiekvienas galės matyti žmonijos gyvenimą, kaip veidrodį.

Ant šių prakalbų atsilankys ne tik vietiniai lietuviai, bet ir aplinkinių miestelių išgirst kalbas, deklamacijas ir referatus, todėl visus ir užkvičiame. 44 kp., LSS Rengejų Komitetas.

Vyžuonos [Ukmer. pav.]

Šiemet čia įkurta „Blaiivybės“ skyrius. Lapkr. 15 d. buvo visuotinas narių susirinkimas [narių yra 107]. Tą dieną išrinkta valdyba: pirmininku kun. Mileika, išdinknu Mar. Zastautaitė, sekretorium vargoninkas A. Puodžius. To-

Pajieškojimai

Pajieškau brolio Ignaco Pocevičiaus, paeina iš Klaikų dvaro, Papilės aparapijos, Kauno gubernijos, Šiaulių papieto. Pirmiau gyvenė So. Bostone, o vėliau išvažiavo į St. Francisco, Col. Jis pats,

ar kas apie jį žino, teiksis pranešti ant šio adreso:

B. Pocevičia

181 E. st., So. Boston, Mass.

Pajieškau draugo A. Lukauskio, paeina iš Kauno gubernijos, Šiaulių pavieto, Lukinių aparapijos. Jis pats, ar kas apie jį žino, teiksis pranešti ant šio adreso:

K. Jokubauskas

5 Waverly st., Brighton, Mass.

Pajieškau sesers Onos Pajaujutes, Suvalkų gubernijos, Kalvarijos pavieto, Lubavos gaimo. Seniau gyveno Wilkes Barre, Pa. Ji pati, ar kas apie jį žino, teiksis pranešti ant šio adreso.

M. Pajaujute

50 Walnut st., New Haven, Conn.

Pajieškau draugo Jurio Adomino, Keli metai atgal gyveno Brooklyn N. Y. Turia labai svarbu reikalą Jis pats, ar kas apie jį žino, teiksis pranešti ant šio adreso:

Juozas Bartnykas

St. Louis Country Club, Clayton, Mo.

Pajieškau savo vyro Povilo Budgino, Pirmiau gyveno Thomas W. Va. Jis pats, ar kas apie jį žino, teiksis pranešti ant šio adreso.

Ona Budginienė

Box 619, Thompsonville, Conn.

Pajieškau brolio Kazimiero Armono, paeina iš Kauno gubernijos, Šiaulių pavieto, Pašventinių aparapijos. Jis pats, ar kas apie jį žino, teiksis pranešti ant šio adreso.

Jonas Armonas

80 Gage st., Worcester, Mass.

Pajieškau Ipolito Vilkelo, paeina iš Viniiaus gubern. ir pavieto, Čiubiskų aparapijos, Stradų kaimo. 8 metai kaip Amerikoje. Jis pats, ar kas jį žino, teiksis pranešti ant šio adreso:

V. Vilkelis

4 Bigelow st., Worcester, Mas.

Nauji Raštai.

Inkvizicija. Sutaisė kun.

Dembskis. Sranon, Pa.

„Rygos Naujienos“. Savaitinis laikraštis, formatos 14 x 19 colių. Pakraipa pirmėviš ka. Kaina 2 rub. 50 kop. metams. Eina Rygoje.

„Siršės“. Juokų ir pasakų mėnesinis laikraštis. Kaina metams 2 šilingu. Eina Glogow, Skotijoje.

Telephone 762 So. Boston.

Dr. F. Matulaitis

495 Broadway, So. Boston.

Valandos:

Nuo 8-10 ryto ir nuo 7-9 vakare.

Nedėlioms iki 3 val. po pietų.

M. PETRAUSKO KONCERTAI

Prasidedant nuo 15 Sausio (January) 1910 m. bus sekanciose vietose:

15 sausio—Brooklyn, N. Y. 16 sausio—Waterbury, Conn. 23 sausio—So. Boston, Mass. 25 Sausio—Lawrence, Mass. 27 sausio—Worcester, Mass. 29 sausio—Brockton, Mass. 30 sausio—Bridgeport, Conn. 3 vasario (Feb.)—Elizabeth, N. Y. 5 ar 7 vasario—Baltimore, Md. 9 ar 10 vasario—Philadelphia, Pa. 14 vasario—Scranton, Pa. 19 ar 20 vasario—Pittsburg, Pa.

Todėl aš aukšto pranešame gerbiams tų miestų lietuviams, idant nepraleistų tos progos ir nueity pasiklaust koncertų to mūsų garbingo dainiaus ir kompozitoriaus. Su pagarba, vedėjas M. Petrauskas koncertų.

J. ILGAUDAS.

MOTERIS IR MERGINOS!

Šiuomi jums pranešu, kad siuvu moteriškas dreses, kotas, jakutes ir t. t.; prietam dar išsiuvu dailias kvietkas, teip, kad ir pigiaus kaštuos, negu store pirkti ir gražiau atrodyt. Adresas šitoks:

ONA BARONAIČIUTE

105 Broadway, So. Boston.

TAMOSZAIČIO ir JURCELIUNO

Didžiausia krautuvė čeverykų ir pasipuošimų So. Bostone.

Užlaikome geriausiu naujausios mados vyriškus, moteriškus ir vaikams čeverykius. Užlaikom teipgi visokias skrybėles, morkinius ir kitokius pasipuošimo aparatus. Visus tavorus parduoam už piges prekes. Todėl lietuviui, kuriems reikalingi tokie daiktai, užėikite pas mus.

233 Brordway, So. Boston.

GERIAUSIAS



Mano dirbtuvė yra įrengta puikiais siu, naujausios mados įrankiais. Atlieku darbą artistikiškai. Padarau fotografijas kuopuikniausiai, malevoju natūraliskom parvom, iš mažų padidineju ir tt. Esant reikalui einu į namus fotografuoti, teipgi nedėdiniams fotografuoti.

Pasilieku gero veljančių

George Stanaitis

453 Broadway So. Boston, Mass



Mikas Petrauskas

M. PETRAUSKO KONCERTAS

Atsibus Nedėlioj,

23 d. Sausio {January} 1910m.

3 val. po pietu, Svetaineje

Šv. AUGUSTINO {St. Augustin}

Kampas E. ir 8 th streets, So. Bostone.

Lietuviai So. Bostono ir apilinkės neužmirskit ant višminėtos dienos atsilankyti ant M. Petrauskų rengiamo koncerto. M. Petrauskas yra pirmas lietuviškas dainius ir kompozitorius. Jo kompozicijos dainas jau keletą kartų dainavo „Birutės Kanklių“ choras, kurios jums teip labai patiko. Dabar turėsit progą išgirst dainuojant patį M. Petrauską, kuris gal pirmu ir paskutiniu sykin aplankys Bostoną.

Šį koncertą rengia šios draugystės: „Birutės Kanklių“ choras, D. L. K. Vytauto, Šv. Kazimiero, So. Bostono Ukėjų Draugystė ir Bostono Gėdimino Ukėjų Dr. siė